

Posudek na bakalářskou práci	
☐ školitelský posudek ☒ oponentský posudek	Jméno posuzovatele: Mgr. Jana Dvořáková Datum: 31.5.2013
Autor: Zuzana Kopalová	
Název práce: Diverzita měkkýšů středoevropských pohoří	
☒ Práce je literární rešerší ve smyslu zveřejněných požadavků (pravidel). ☐ Práce obsahuje navíc i vlastní výsledky.	
Cíle práce (předmět rešerše, pracovní hypotéza...) Předkládaná práce má dva hlavní cíle. Prvním cílem je shrnout poznatky o vlivu faktorů prostředí na druhovou bohatost a abundanci společenstev plžů horských lesů. Druhý cíl je zaměřen na sledování diverzity malakofauny v horských oblastech České republiky a jejího zhodnocení s ohledem na ekologii a zoogeografii měkkýšů.	
Struktura (členění) práce: Práce má 42 číslovaných stran. Je přehledně členěna do dvou hlavních číslovaných kapitol, z nichž každá se věnuje jednomu z cílů a obsahuje další podkapitoly. Dále práce obsahuje již nečíslované kapitoly Úvod, Závěr, Literatura a Příloha.	
Jsou použité literární zdroje dostatečné a jsou v práci správně citovány? Použil(a) autor(ka) v rešerši relevantní údaje z literárních zdrojů? V práci je využito 104 literárních zdrojů, které shledávám jako relevantní a jejich množství pro bakalářskou práci dostačující. Použité literární zdroje jsou náležitě citovány a uvedeny v seznamu použité literatury.	
Pokud práce obsahuje (nadstandardně) i vlastní výsledky, jsou tyto výsledky adekvátním způsobem získány, zhodnoceny a diskutovány? Práce neobsahuje vlastní výsledky ve smyslu nasbírání nových dat, jejich zpracování a zhodnocení. Nicméně na základě literární rešerše, kompletace dat již publikovaných a srovnáním jednotlivých výstupů, dospěla autorka k novým poznatkům, které lze za vlastní výsledky a závěry v jistém slova smyslu považovat.	
Formální úroveň práce (obrazová dokumentace, grafika, text, jazyková úroveň): Práce je pěkně a srozumitelně napsaná, přehledně upravená a rozumně dlouhá. Neobsahuje žádné zásadní jazykové chyby ani nijak závažné množství drobných chyb či překlepů. Jediné, co bych vytkla, je příliš časté užívání odosobňujících obrátů typu: „Jak už bylo řečeno,...“ (str.7, 12); „Jak už je v úvodu kapitoly uvedeno,...“ (str. 8) nebo třeba „... již několikrát zmínění Martin & Sommer...“ (str. 11). Je v pořádku, že se některé důležité poznatky zopakují, tak proč na to zbytečně upozorňovat, ruší to.	
Splnění cílů práce a celkové hodnocení: Stanovených cílů bylo dosaženo a práce podle mého názoru splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci. V první stěžejní kapitole autorka uvádí čtenáře do problematiky ekologie lesních malakocenóz. Jasně, přehledně a s využitím dostatečného množství literárních údajů informuje o základních ekologických faktorech ovlivňujících společenstva suchozemských plžů lesních stanovišť. Text je vhodně doplněn grafickými výstupy některých citovaných zdrojů. Za největší přínos druhé kapitoly, zabývající se přímo rozbořem malakofauny horských lesů České	

republiky, považují nashromáždění literárních zdrojů a snahu o obecný přehled druhové bohatosti těchto oblastí. Má výhrada však směřuje k absenci detailnější charakteristiky jednotlivých území, a to jak charakteristiky přírodních podmínek, minimálně rozsahu nadmořských výšek, zastoupení lesa a otevřené krajiny, vlivu lidské činnosti apod., tak co se týče detailnějšího přehledu prací, které se malakofaunou jednotlivých území zabývaly a z nichž autorka získávala data. Čtenář nemá k dispozici nějaký obecný přehled, díky němuž by si sám udělal obrázek o odlišnostech, resp. podobnostech jednotlivých pohoří a charakteru tamějších malakozoologických průzkumů. I přesto ale je vidět kus odvedené práce a snaha o uchopení problematiky v širších souvislostech, takže práci hodnotím kladně.

Otázky a připomínky oponenta:

- Výše zmiňovaná absence charakteristiky přírodních podmínek, jakkoliv je tu a tam uváděna v textu, by mohla být např. součástí Tabulky 1. Ke každému pohoří by přibyly další údaje a přehled prací z konkrétního území, z nichž byly získány údaje o nalezených druzích. Přehled prací je uveden pouze u popisu tabulky 2 v Přílohách, což považuji za nedostatečné a hlavně nepřehledné.

- V rámci druhého cíle a druhé kapitoly práce autorka vytvářela přehledy zastoupení druhů z jednotlivých zoogeografických a ekologických skupin studovaných oblastí pomocí koláčových grafů. V textu druhé kapitoly se však setkáváme již s odkazy na výsledné mapky s grafy, nikde předtím nebyla ani zmínka o tom, že tyto grafy autorka vytvářela na základě rešerše literatury sama. I v Abstraktu je uvedeno pouze, že: „v druhé části se věnuji mapování druhové diverzity ve dvanácti dobře prozkoumaných pohořích České republiky,...“ Opět zde není zřejmé, o jaké mapování se jedná a zda ho např. neprováděla sama autorka. Jak autorka postupovala, se čtenář s jistotou dozví až v kapitole Závěr, což je špatně.

- Na str. 21 autorka píše, že na území České republiky bylo „v horských lesích“ zjištěno 182 druhů měkkýšů. Předpokládám, že se nejedná o literární údaj, ale o výsledek autorčiny rešerše uvedený v Tabulce 2 na základě součtu všech měkkýšů zaznamenaných ve studované literatuře. V tom případě si myslím, že toto číslo není správné a že bude ve výsledku nižší, protože do počtu druhů byly zahrnuty nejen druhy horských lesů, ale obecně všechny druhy nacházející se v dané oblasti. Tedy například v Bílých Karpatech by tak mezi druhy horských lesů spadaly druhy nacházející se v rozsáhlých lučních komplexech v jihozápadní části území v nadmořských výškách okolo 200 m n. m., což rozhodně pro všechny z nich neplatí. Typicky třeba *Cecilioides acicula* nebo *Oxychilus inopinatus*.

- Z výše uvedeného vyplývá i další moje výtky. Vymezení jednotlivých území není jednotné, naopak bude záležet spíše na prozkoumanosti území a na zaměření jednotlivých prací, zda mohly zachytit druhové složení celého pohoří, konkrétních biotopů daného území nebo jinak definované jednotky, např. hranice chráněného území. Z toho důvodu je třeba být opatrnější v některých interpretacích koláčových grafů a brát v úvahu více možností.

- str. 25 - podíl mokřadních a vodních druhů rostoucí směrem na západ připisuje autorka „oceánskému vlivu“. Co přesně je tím myšleno? Nemůže mít vliv spíše zastoupení vodních ploch v jednotlivých pohořích? Případně to, kdo v území prováděl prozkum a zda nebyl někde více zaměřen na vodní měkkýše a jinde méně?

- str. 23 - Autorka píše, že: „Alpské druhy se k nám šíří skrze výsadky, kterými asi víceméně náhodně osidlují jednotlivá pohoří.“ Nemůže jednat spíše o reliktní

výskyty? Na základě čeho usuzuje autorka, že se jedná o výsadky? A jakým způsobem by k nim docházelo? Netvrdím, že to tak nemůže být, ale vzhledem k tomu, že jde o jeden z hlavních výstupů práce objevující se i v Abstraktu, určitě tato možnost stojí minimálně za úvahu nebo diskuzi.

- str. 24 - autorka píše, že *Orcula dolium* má na Šumavě nejzápadnější hranici výskytu. O jakou hranici výskytu se jedná? V rámci ČR či obecně Evropy? Podobně i u následujícího druhu *Petasina edentula*, hodila by se přesnější informace.

- str. 37–42 - Pokud je tabulka rozložená do více stránek, měla by na každé z nich obsahovat záhlaví kvůli snadnější orientaci.

- Číslování kapitol bych rozšířila na všechny kapitoly, tedy i Úvod, Závěr, Literatura a Přílohy. Číslování pouze dvou, byť stěžejních, kapitol působí nejednotně a nelogicky.

I přes uvedené připomínky se mi práce líbila a poskytla zajímavý náhled na rozšíření měkkýšů v našich pohořích.